

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesfinanzhof — Interpretarea articolului 56 alineatul (1) litera (e) și a articolului 135 alineatul (1) literele (f) și (g) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7) — Scutirea operațiunilor de gestionare a activelor privind valori mobiliare, efectuate pentru clienți privați

Dispozitivul

1. O prestație de gestionare a activelor prin intermediul valorilor mobiliare, precum cea în cauză în litigiul principal, activitate desfășurată cu titlu oneros în cadrul căreia o persoană impozabilă decide în mod discreționar în privința cumpărării și a vânzării valorilor mobiliare și execută această decizie prin cumpărarea și vânzarea valorilor mobiliare, este compusă din două elemente care sunt atât de strâns legate între ele încât formează, în mod obiectiv, o singură prestație economică.
2. Articolul 135 alineatul (1) litera (f) sau (g) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că gestionarea activelor prin intermediul valorilor mobiliare, precum cea în cauză în litigiul principal, nu este scutită de taxa pe valoarea adăugată în conformitate cu această dispoziție.
3. Articolul 56 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2006/112 nu se aplică doar prestațiilor menționate la articolul 135 alineatul (1) literele (a)-(g) din directiva menționată, ci și prestațiilor de gestionare a activelor prin intermediul valorilor mobiliare.

(¹) JO C 145, 14.5.2011.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 19 iulie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Korkein hallinto-oikeus — Finlanda) — Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö/A Oy

(Cauza C-48/11) (¹)

(Impozitare directă — Libertatea de stabilire — Libera circulație a capitalurilor — Acordul privind SEE — Articolele 31 și 40 — Directiva 2009/133/CE — Domeniu de aplicare — Schimb de acțiuni între o societate stabilită într-un stat membru și o societate stabilită într-un stat terț parte la Acordul privind SEE — Refuzul acordării unui avantaj fiscal — Convenția privind asistența administrativă reciprocă în materie fiscală)

(2012/C 295/12)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö

Pârâtă: A Oy

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Korkein hallinto-oikeus — Articolele 31 și 40 din Acordul din 2 mai 1992 privind Spațiul Economic European (JO L 1, p. 3, Ediție specială, 11/vol. 53, p. 3) — Interpretarea Directivei 2009/133/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009 privind regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parțiale, cesionării de active și schimburilor de acțiuni între societățile din state membre diferite și transferului sediului social al unei SE sau SCE între statele membre (JO L 310, p. 34) — Domeniul de aplicare al acestei directive — Schimbul de acțiuni între o societate stabilită într-un stat membru al Uniunii Europene și o societate stabilită într-un stat terț, membru al SEE (Norvegia) — Asimilarea sau neasimilarea pe plan fiscal a acestor tranzacții cu schimburile de acțiuni dintre societățile stabilite în același stat sau dintre societățile stabilite în state membre

Dispozitivul

Articolul 31 din Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992 se opune legislației unui stat membru care asimilează unei cesiuni de acțiuni impozabile un schimb de acțiuni între o societate stabilită pe teritoriul statului membru respectiv și o societate stabilită pe teritoriul unei țări terțe parte la acest acord, în condițiile în care o astfel de operațiune ar fi neutră din punct de vedere fiscal dacă ar implica numai societăți naționale sau societăți stabilite în alte state membre, în măsura în care între statul membru respectiv și respectiva țară terță există o convenție privind asistența administrativă reciprocă în materie fiscală care prevede un schimb de informații între autoritățile naționale la fel de eficace precum cel prevăzut de dispozițiile Directivei 77/799/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1977 privind asistența reciprocă acordată de autoritățile competente din statele membre în domeniul impozitării directe, precum și ale Directivei 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.

(¹) JO C 103, 2.4.2011.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 19 iulie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt — Germania) — Land Hessen/Florence Feyerbacher

(Cauza C-62/11) (¹)

(Protocolul privind Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al BCE — Articolul 36 — Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene — Articolele 13, 15 și 23 — Acordul privind sediul BCE — Articolul 15 — Aplicabilitatea în cazul agenților BCE a dispozițiilor din legislația germană privind securitatea socială care prevăd o indemnizație de concediu pentru creșterea copilului)

(2012/C 295/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Land Hessen

Pârâtă: Florence Feyerbacher

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt — Interpretarea articolului 15 din Acordul din 18 septembrie 1998 încheiat între guvernul Republicii Federale Germania și Banca Centrală Europeană privind sediul acestei instituții, coroborat cu articolul 36 din Protocolul privind Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene — Dreptul unei funcționare de cetățenie germană a Băncii Centrale Europene la indemnizația de concediu parental prevăzută de legislația germană — Calificarea acordului privind sediul Băncii Centrale Europene ca parte a dreptului Uniunii sau ca tratat de drept internațional — Aplicabilitatea dispozițiilor din dreptul social german care prevăd indemnizația de concediu parental pentru angajații Băncii Centrale Europene

Dispozitivul

Articolul 15 din Acordul din 18 septembrie 1998 încheiat între guvernul german și Banca Centrală Europeană privind sediul acestei instituții coroborat cu articolul 36 din Protocolul privind Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, în versiunea anexată la Tratatul CE, nu exclude posibilitatea acordării de către Republica Federală Germania a unei indemnizații precum cea în discuție în acțiunea principală.

(¹) JO C 145, 14.5.2011.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 19 iulie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberlandesgericht Köln — Germania) — **ebookers.com Deutschland GmbH/Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV**

(Cauza C-112/11) (¹)

[Transport — Transport aerian — Norme comune pentru operarea serviciilor aeriene în Uniune — Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 — Obligația vânzătorului călătoriei cu avionul de a asigura că acceptarea de către client a suplimentelor de preț opționale se face pe baza alegerii clientului — Noțiunea „suplimente de preț opționale” — Prețul unei asigurări pentru anulare furnizate de o societate de asigurări independentă, care face parte din prețul global]

(2012/C 295/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Köln

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: ebookers.com Deutschland GmbH

Pârâtă: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Oberlandesgericht Köln — Interpretarea articolului 23 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate (reformare) (JO L 293, p. 3) — Obligația vânzătorului călătoriei cu avionul de a asigura că acceptarea de către client a suplimentelor de preț opționale rezultă dintr un demers explicit — Noțiunea „suplimente de preț opționale” — Prețul unei asigurări pentru anulare furnizate de o societate de asigurări independentă, care face parte din prețul global și este facturat pasagerului în același timp cu prețul zborului

Dispozitivul

Noțiunea „suplimente de preț opționale”, prevăzută la articolul 23 alineatul (1) ultima teză din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate, trebuie interpretată în sensul că include prețurile unor servicii aferente călătoriei cu avionul, precum asigurarea pentru anularea călătoriei în discuție în acțiunea principală, prestate de o persoană diferită de transportatorul aerian și facturate clientului de către vânzătorul acestei călătorii, sub forma unui preț global, împreună cu tariful pentru zbor.

(¹) JO C 173, 11.6.2011.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 19 iulie 2012 [cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Regatul Unit] — **Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd/Comptroller-General of Patents**

(Cauza C-130/11) (¹)

[Medicamente de uz uman — Certificat suplimentar de protecție — Regulamentul (CE) nr. 469/2009 — Articolul 3 — Condiții de obținere — Medicament care a obținut o autorizație validă de introducere pe piață — Prima autorizație — Produs autorizat succesiv ca produs medicamentos veterinar și ca produs medicamentos de uz uman]

(2012/C 295/15)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd

Pârât: Comptroller-General of Patents